

ANY IER.

BARCELONA.—DIMECRES 25 DE JUNY DE 1879.

NÚM.º 53.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ.—CARRER DE FERNANDO VII, NÚM. 32, 1er

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

BARCELONA . . . un mes. . . . .
FORA . . . . . un trimestre. . . . .

5 RALS.   ESTRANGER (unió postal) { un trimestre 40 RALS.
AMÉRICA   id.   id.

BOTLLETÍ METEOROLÒGICH DEL DIA 25 DE JUNY.—OBSERVACIÓNS DEL DIA ANTERIOR.

Hora.	Baròmetre	Pluja.	Vents. Direcció	Vents. Força	Evaporació	Atmòsfera.	Nubols.	Ter. sec.	T. màx.	T. min.	T. humit.	Estat Higic	Sol.	Lluna.
8 d.	734. m3	0. m	E.	Moderat.	1. m	Clara.	Cir-cum	23°	27° 3	19° 5	18° 5	61°	Surt. 4° 27	Surt. 8° 59
2 t.	735. m3	0. m	E.	Fort.	7. m	Clara.	Cir-cum	25° 2	à las	à las	21°	62°	Se pon. 7° 37	Se pon. 10° 50
10 n.	733. m	0. m	E.	Algo fluix	9. m	Serena.	Cirus.	22° 5	2° 15 t.	3° 17 d.	18° 5	60° 3		

METEOROLOGÍA.—Pot saberse la distància mes curta en que se produueix un llamp, multiplicant 337, pel número de segons que ha durat la vissió del llamp.

SANT DEL DIA.

Sant Guillermo y Sta. Febronia.

QUARANTA HORAS.

Iglesia de la de Ntra. Sra. de la Esperanza.

CORT DE MARÍA.

Se visita a Ntra. Sra. de Betlem, en sa iglesia.

AVIS.

Los senyors Suscriptors de fora que hagin vingut rebent lo periódich desde l' mes de Maig y no hagin cobert l' import de la suscripció, se servirán ferho si no volen sufrir demora en lo envio d' aquesta publicació.

Lo ADMINISTRADÓ.

ESPECTACLES PÚBLICHS.

TEATRO ESPANYOL.—Avuy dimecres.—Benefici de D.ª Concha Marin.—Lo drama en 4 actes, *Los amantes de Teruel*.—La pessa, *La familia del boticario*.—Entrada 3 rs.—A las 8 y mitja.

TEATRO DEL TIVOLI.—Avuy dimecres: à dos quarts de nou.—La divertida sarsuela en 2 actes, *Las cuas*.—La en un acte, *Tres ruinas artísticas*.—Entrada 1 ral y mitja.—No's donaa salidas.

TEATRO DEL BON RETIRO.—Funció per avuy a las 8 y mitja.—Entrada 2 rs.—Última representació de la ópera *Rigoletto*.

Demà.—Estreno de *Il Trovatore*.

Se está ensajant la de aparato, *Dinorah*.

A la major brevetat, tindrà lloc lo estreno en Barcelona de la ópera espanyola, *Marina*.

Lo dilluns que ve tindrà lloc lo benefici de la primera triple Sra. Herrera de Sanmartí.

JARDINS DEL PRAT CATALÀ.—Avuy dimecres.—A dos quarts de nou.—Concert per la Banda de Artillería.—Entrada ab un vale per cadira quatre cuartos.

CIRCO ECUESTRE BARCELONES.—Plaça de Catalunya.—Directors Srs. Alegria y Chiessi. Avuy dimecres.—A tres quarts de nou.—Funció esculli-

da composta de los mes aplaudits exercicis, desempenyats per los principals artistas de la companyia.

Entrada 3 rs.

Demà dijous «Dia de Moda» s' estrenaran nous treballs—Avuy se despatxan localitats en Contaduría.

Bazar Parisien.—35, Rambla del Mitj, 35, entre la Fonda de las Cuatre Nacions y Pasatje Bacardí.—Gran surtit de cuberts de metall blanc pur, garantit forts elegants de diversas formes, desde dos rals lo parell.—Serveys de taula complers, axis com per Fondas, Cafés, Restaurants y Vapors.—Especialitat en Relotges suïssos, garantissats per 5 anys, y desde 2 duros en amunt.—Últimas novetats en bisutería francesa, com collars, cadenes, brazalets, medallons, etc.—Aqueixa casa es la millor surtida y mes barata d' Espanya, en tots cuants articles ven.

NOTICIAS DE BARCELONA.

Lo EXEMPLE CUNDEIX.—Hem tingut occasió d' observar que al igual de la rectoria de la Concepció algun particular s' ha permés invadir l' acera, ab un esglahó que surt de la porta enfora. La conseqüència es natural, si ab una obra tan visible s' infringeixen las ordenansas municipals, proba es que aquestas se consideran lletra morta por tothom igualment.

CONCERTISTA PRECOS.—Ha arribat á Barcelona procedent de Madrit, la pianista de deu anys, senyoreta doña Pilar Fernandez de la Mora, la qual se'n assegura que s' proposa donar alguns concerts.

DETENCIÓ.—Un xicot de 13 à 14 anys fou detingut ahir y conduit á l' arcaldia, per intent de furt comés en lo carrer de la Riera Alta.

PROLONGACIÓ DEL TRAM-VIA DE GRACIA.—Sembla que la societat del tram-via de Barcelona á Gracia pensa prolongar la línia fins á ca 'n Gomis. Es una millora que aprobém y creyém qu' está molt bé que l' Empresa fassi tot lo que estimi favorable á sos interessos pero creyém també que al mateix temps deuria atendrer mes los del públich y cumplir ab lo estipelat en la concessió, no molestant per mes temps als vehins de la Travessera que ab tota justicia s' queixan per la parada dels cotxes en aquell punt.

AL SENYOR F. E. B.—Un suscriptor que firma ab las inicials F. E. B., nos fa una serie d' observacions molt atendibles sobre l' anunci qu' hem publicat aquets dies en la secció d' espectacles publichs, de la plassa de Toros. Debem dirli que dels toros opinem com ell; aixó es que son un espectacle indigne d' un poble civilisat. Tantes aixis, que á bon segur qui ni ell ni cap de nostres apreciats suscriptors, podrà citarnos una sola ratlla en lo *Diari Català* á favor de tant bárbaro y repugnant espectacle. Hi ha mes per lo mateix que l' considerem bárbaro, repugnant y fins salyatje, si algun moment li hem dedicat, ha sigut per combatre'l tant com hem cregut del cas y contribuir en la mida de las nostras escassas forças, á que s' desterrí de aquesta terra. Mes ja comprendrà en son bon criteri lo senyor F. E. B. que un *Diari* que té una secció d' espectacles públichs, del tot independenta de la part de redacció,

no pot deixar de insertar los anuncis que se li remetan, puig del contrari corre'l perill de que entre sos suscriptors n' hi hagi que reclamin contra la omisió que's cometí. Aixó si, sens perjudici de que la redacció, independentment de la Administració, emiteixi son parer de una manera franca y categòrica sobre los espectacles que s' anuncien. Partidaris, com diu molt bé l' autor de la carta, del Progrés volent anar avant y sempre avant, com volem anar, podrem publicar en la secció d' anuncis lo de la Plassa de toros; mes d' aquest espectacle, com de tots los que eu dita secció s' anuncien, direm l o que ns sembli sense tenir en compte mes intessos que 'ls del bē públich y sense supeditarnos ó compromisos que no tenim ni hem tingut ni tindrem mai.

ATENEO LLIURE DE CATALUNYA. — Com ja anunciarem dias enrera á nostres lectors, l' *Ateneo Lliure de Catalunya* celebrarà questa nit una vetllada científica-literaria, ab motiu de la clausura del present curs académich. En ella's donarán á coneixer los últims adelantos relativus á la divisió de la llum elèctrica, corrent la part experimental á càrrec del conegut óptich d' aquesta capital senyor Dalmau y la part de exposició á càrrec del nostre company, y secretari de la Societat, senyor Bartrina. Ademés se tocarán algunas pessas musicals y 's llegirán varios treballs literaris per los senyors Angelon, Lasarte (D. Manel), Soler, Roure, Lasarte (D. Joseph M.), Feliu y Codina (D. Joseph) y altres, cuals noms no recordém.

Podrán assistir á la vetllada los senyors socis ab sus familias.

NOU PERIÓDICH. — Molt prompte veurá la llum pública en aquesta capital un nou setmanari satírich escrit en catalá, que portarà l' titol de «*El Clown*».

MORIGERACIÓ DEL POBLE BARCELONÍ. — A pesar de la multitud extraordinaria que durant la verbena de Sant Joan va invadir los passeigs y 'ls carrers de Barcelona, los agents de l' autoritat no intervingueren en lo menor incident. Entremij d' aquell bullici no hi hagué un sol desman ni l' menor síntoma de barallas, lo qual proba l' estat de morigeració del nostre poble; d' aquest poble al cual los moderats li negan los drets polítichs que naien de la font del Dret natural pretestant, per més que sigui absurdo lo pretest, que no està preparat per esser elevat á la categoria de poble lliure.

SEMPRE L' MATEIX. — En lo carrer dels Tallers frente la plassa de l' Universitat, á causa de la construcció de las dues cases de la cantonada y del arreglo dels canons pera la conducció d' aigua ó gas s' ha embarrassat tant la via pública que s' ja un escàndol lo tolerar que continuhi en peu cuan menos una de las parets que no te mes objecte que fer nosa á despit de las ordenansas municipals.

¿QUÉ SOM EN AFRICA? — No fa molts dias que vegem en la Ronda de l' Universitat á dos municipals de caball que portavan pres á un xicot, no sabem per quina causa, pro que no creyem

fos tant grossa per portarlo lligat per lo coll á la cua d' un dels caballs. Ho comprendriam si estessem en plena Edat-Mitja y en un poblet prop d' un castell feudal.

MISERIA. — Ahir matí un pobre home que s' estava en lo plà de la Boqueria, aguantant un pendó de anuncis treatrals, fou víctima d' un accident que'l deixá sense sentit. Inmediatament fou socorregut per un municipal qu' estava de punt en aquell lloc. Las personas que presenciaren tant trist incident deyan que la causa era la miseria, acert que robustia lo semblant demacrat que presentaba aquell infeliz.

PARODIA. — Lo mestre D. Enrich Puig, está componant la música d' una sarsuela que s' titularà *El salto del borrego*, parodia de la que s' ha estrenat en Madrid en l' última temporada cómica ab lo titol de *El salto del pasiego*. Lo teatre del Tívoli es de destinat pera dar á coneixer aquesta nova producció.

PÉRDUA SENSIBLE. — Ha deixat d' existir en Vilanova y Geltrú la mare del nostre particular amich Joseph Sábat, consequent demócrata qu' ha prestat senyals serveys á la causa federalista. Li desitjem resignació pera soportar tant sensible pérdida y l' accompanyém en lo just dolor que deu experimentar en aquests moments.

VERBENA DE SANT JOAN. — La verbena de Sant Joan ha estat aquest any animadísima. Lo aspecte que presentaban la Rambla en tota sa estensió, la Plassa de Catalunya y 'l Passeig de Gracia era capas de posar de bon humor al home mes donat á la melancolia. Per tots los punts qu' hem indicat la concurrencia era extraordinaria essent casi impossible transitarhi á certas horas de la nit. Los cafès tant de la Rambla del Centro com de la de Canaletas, las cervicerías de la Plassa de Catalunya y 'ls cafès del Passeig de Gracia, estaban tant invadits com lo Circo Ecuestre, lo Pabelló de la Plassa de Catalunya, lo Bon Retiro, lo Prat Catalá, lo Tívoli y 'l Teatro Espanyol. Eran molts los jardins del Ensanche qu' estaban il-luminats ab fanalets de colors, los mes caprichosos y en no pochs se disparaban ramelets de focs artificials que contribuian á la major animació de la nit. En molts carrers y plassas de la ciutat vella y de la nova se continuá la costum de fer y saltar focs. Com á complement de la verbena, eran moltes las músicas que transcurrian pe 'ls carrers mes cèntrichs. No sabem que hi hagi hagut que lamentar cap accident sensible.

ACTIVITAT LAUDABLE. — No una, sino tres personas foren detingudas com autors pressumptos del atentat que hi hagué l' altre dia en la muntanya de Montjuich. Aquestas detencions se deuen, segons sembla, á la activitat del governador civil senyor Olalde. Siga qui vulga, lo fet es que 's tracta de que aquest delicto no quedí impune, y aixis com quan hi ha incuria per perseguir als delincuents no es cassem las censuras, are que 's nota alguna activitat, no hem de negar un aplauso. ¡Que duri, que duri!

DEBUT DE MLLE. IDA WASHINGTON. — En lo Circo Ecuestre quals treballs dirigeixen ab tant acert los senyors Alegria y Chiesi, debutà avans d' ahir á la nit Mlle. Ida Washington, executant difícils treballs d' equilibri y destresa á sobre un fil-ferro fluix qu' agradaren molt al públich que ab sos aplausos per quatre vegadas la feu sortir á l' arena.

LO CONCERT DEL TÍVOLI. — Ahir donà lo quint concert d' enguany la societat coral «Euterpe» baix un escullit programa, compost de las mellors pessas del repertori Clavé. Lo Tívoli estava plé de gom á gom com no podia menos d' esser, dada la festivitat y lo programa. Totas las pessas foren magistralment cantadas, fentnos recordar aquellas festivals que En Clavé sabia organizar y sols Barcelona tingué l' orgull de sentir.

Se feren repetir «El Chinito» y l' «¡Arre moreu!» havent produhit molt bon efecte entre la concurrencia la popular «Verbena», també fou molt aplaudit lo coro descriptiu «Pel Juuy la fals al puny» executat com no sempre s' acostuma.

Un incident ocorregué digne de censura. Cert tipo que tal vegada s' creya qu' era á la plassa de toros, ahont los majors escàndols son tolerats per la costum, al repetirse l' «¡Arre moreu!» s' aixecà gesticulant com un esperitat, produhin certa indignació en lo públich que no sabia averirse de la impertubable serenitat dels polissons que al costat del indicat subjecte miraban tranquillos las mostras de desaprobació.

Y ja que hi som no acabaré lo suelto sens pregar á lo públich que assisteix á los concerts que 's deixa de cremar certas figurotas de paper que no mereixen tal atenció.

CASAS DE SOCORRO. — En las casas de Socorro foren ahir socorreguts: una dona que tenia una ferida en lo front, un home que a mes de lesions en la cara, estàba ferit en lo pómulo y un noy ferit en la ceya del ull esquer.

JUNTA D' ASSOCIATS. — Ab assistencia de onze regidors y tretze associats va reunirse lo dilluns en lo saló de Gent de la Casa de la Ciutat, la Junta Municipal. En ella fou aprobat per majoria de vots lo dictamen que per nivellar los pressupostos del proxim any econòmic presençà la comissió especial que anteriorment s' havia nombrat. En lo pressupost de gastos s' han rebaixat 30,000 pessetas en lo capitol de calamitats públicas; 125,000 en la cantitat consignada per aixecar dos escolas en los terrenos de la ex-ciutadela; 50,000 de las obras del parc y 100,000 en lo capitol d' imprevisos. Se cubreix lo déficit de 1.449,000 pessetas organisant la recaudació en lo matadero de tocinos á rahó de 30 céntims per kilo, lo cual se calcula que produuirà 100,000 pessetas; augmentant la partida per la venta de solars en lo passeig de San Joan y ex-ciutadela fins á 100,000 pessetas; consignant 94,000 pessetas per rahó dels permisos y fullas que 's despatxan per la administració de consums per embargs, desembargs, trasladados, transports y de-

positos domèstichs, y que per la venta de 300 plomas d' aigua de Moncada se continúhi la cantitat de 450,000 pessetas, així com 400,000 més per la venta de 200 plomas elevadas á major altura. Aqueixas cantitats donan la suma total de 1.449,000, ó siga la á que ascendia lo déficit. La sessió, com veuen nosaltres lectors fou important y no 'ns refugim de dedicarli algunas ratllas.

FESTA MAJOR DEL PONT DE VILOMARA.—Ab verdadera satisfacció hem lleigit lo programa que se 'ns ha remés, escrit en catalá, de las festas que la societat Juvenil del Pont de Vilomara (Manresa) celebrarà los días 24 y 25 del mes que ve. Dihém que l' hem lleigit ab satisfacció porque no solament està escrit en llengua catalana sinó que anuncia una serie d' experiments científichs, lo cual revela l' esperit de progrés que anima á la Societat Juvenil. Lo programa es lo seguent:

Dia 24.—A la tarde la orquesta dels Muxins de Sabadell anunciarà lo començament de la festa; se dispararan petits trons sobre un diposit de aigua, sense usar pólvora ni dinamita, sinó valentse d' una batreja dels gasos hidrógeno y oxígeno que produhirán la explosió; á la nit gran passada ab atxes, saludo al arcalde y obertura del gran ball de nit, lo qual tindrà lloc en una sala nova, elegantment adornada y alfombrada, que estarà iluminada per tres grans llums elèctriques Suiss que donarán una clarò igual á la de 500 llàntias Cárcel: En lo circuit de cada una de las llums Suiss hi haurà una llum Serrin, ab son corresponent conmutador, á fi de que tots los concorrents pugan presenciar l' acte de cambiar l' arch voltajedor de una llum á l' altre corresponent. Alimentarán las llums elèctriques tres màquines Grám-me que serán mogudas per forsa hidràulica trasmesa per cables ó cordas de canem de la fàbrica de D. Mariano Regordosa.

Dia 25.—A las nou del matí y á las tres de la tarde funció religiosa; á las quatre, ball de tarde en la sala del dia anterior; á dos cuarts de nou, elevació d'un globo aeroestàtic, passada ab atxes, com en lo vespre anterior y ball de nit. Estarán presents en la sala del ball un microscopi que augmentarà 650 vegades, ab lo qual se podrán observar exemplars de *filoxera*, *triquinas* etc.; un telèfon del sistema Graham y lo fonógrafo d' Edison. La Societat Juvenil se pot ben vanagloriar de haber fet lo millor programa de festa major que darse puga.

SECCIÓ DE FONDO.

L' ERUPCIÓ DEL ETNA.

Lo cràter de nova formació del costat de Biancavilla, s' ha obert á una altura de 2650 metres y se dirigeix en direcció de dalt á baix trobantse en son límit inferior á un nivell de 2500 metres. L' obertura agafa poch mes ó menos la ex-

tensió d' un kilòmetre y per ella s' ha verificat un derramament de lava que ha alcansat la llargaria d' una mica mes de 2 kilòmetros ab una amplaria d' uns 400 metres.

En la part superior de la obertura, y en un tros comprès entre 2400 y 2650 metres d' elevació, s' han presentat profundes cavernositats que constitueixen las bocas eruptivas y que son de forma elipsoidal, de contorns desiguals y parets anfractuosas; tenen un diàmetro que varia entre 4 y 15 metres y son en número de 8, de les quals n' hi ha 7 de obertas y una en que l' explosió de la lava va produir l' elevació del terreno y son fraccionament, pero quedant las esquerdes obstruides per la mateixa lava.

Al eixir de las bocas eruptivas, la lava, en aquellas elevadas regions cobertas per una capa de neu d' una espessor de 2 á 4 metres, degué obrirse pas al través d' ella, lluytant lo foch ab lo gel. Una part de la neu passà instantàneament al estat de vapor y es lo que vejerem, en l' article anterior, condensat en forma de núvol en lo cim de la montanya al principi de l' erupció; un' altre gran part passà al estat líquid y la gran massa d' aigua resultant, se precipità montanya avall en torrents tumultuosos, per los llits naturals que trobà formats per las arenas y escorias de procedència volcànica, arribant fins á la regió dels boscos.

La corrent de lava al baixar prengué una direcció entre la ciutat d' Aderno y Biancavilla, pero á poca distància de son origen trobà tres turons alineats, que son craters d' antigas erupcions, coneiguts ab lo nom de turons de la *Gruta dels Archs*. Al trovar lo primer, se acumulà la lava, engrossant sa massa poch a poch, fins y á tant que elevantse sobre l' nivell de la cavitat crateriforme, s' abocà á dins d' ella, l' omplí y vessant per l' altre costat continua baixant montanya avall, bifurcantse en dos ramals, l' un dels quals prengué la direcció de Biancavilla y l' altre la d' Aderno; mes, habent cessat ja l' erupció per aquesta part, al cap d' un dia y mitj, se detingueren á curta distància, trobantse sos últims límits á una altura de 2000 metres.

Quan cessà l' erupció per aquest costat, lo gran cràter central del Etna continuaba vomitant son vapor blanch y lo cràter del altre vertent, ó siga de Randazzo, prengué nou increment. Una columna de fum negre s' escapaba per aquest cràter elevantse en espiral y pujaba magnitudosament al costat de la blanca del cràter central ó Mongibello; prest alcançà la regió dels núvols, ahont lo vent siroco la vía desviar de sa direcció y prenent la forma de cirro gegantesc que extengué per l' aire á una distància indeterminada.

Presenta l' aparato eruptiu del costat de Randazzo: en la part mes alta, un cono que s' ha elevat en forma de montanya y es lo que escupia ab gran ímpetu turbonadas d' arena y cendra y una metralla imponent d' escorias y massas incandescentes; rodolaban la pedras mon-

tanya avall, mentres que las materias mes ténues quedaban en suspensió en l' admòsfera, formant una boyra espessa y tenebrosa.

A un nivell mes inferior se presentaren las bocas eruptivas, situadas entre 'l Monte Nero y lo Monte Timpa Rossa (dos antichs cràters).

Forman aquestas bocas dos grups disints: un superior, en la plataforma que hi há entre las dues montanyas citadas y un altre inferior, un trosset mes avall. La plataforma que correspon al grup superior estava atravesada per projeccions de lava que tenian son origen en las bocas eruptivas, que son en número de 7 y forman un semicírcol al voltant d' un centro que representaba lo naixement del riu de lava, puig que á n' aquell punt confluien los materials que cada boca vessava ab abundancia. Aquesta serie de rius parciais que s' unian pera formar lo gran riu de lava presentaban la forma d' altres tans triànguls escalenos de llum blanca que destacaba sobre l' fondo obscur del terreno, y que s' abocaban per un piano inclinat anantse á juntar en un àlveo de parets de escorias incandescentes, pero d' un color menos viu que el de la lava qu' entr' elles corria. En lo cim d' aquest piano inclinat s' hi veyan las bocas eruptivas, d' ahont exia rebullint la lava ab convulsions contínuas, com continuo era lo retronar dels ruidos subterrànies causats per la lava al pujar á son punt de sortida.

Totas aquestas bocas constitueixen un sol grup situat en la plataforma descrita y á una altura de uns 1950 metres, y 's troba un xich distant d' un altre grup mes important situat en la mateixa línia pero á un nivell mes baix, en una vall anomenada *Pla de las Colomas*.

Aquest altre grup está format per un número immens de bocas eruptivas disposadas en linea recta, com la botonadura d' un vestit, y d' ellas eixia la lava ab tanta abundancia que la enèrgica activitat de las bocas del primer grup semblava un joch de noys al costat de las de aquest altre, qu' era el centro de major activitat de l' erupció.

La lava que ha sortit pe'l cràter de aquesta vertent de montanya degué omplir en primer lloc una vall estreta y profunda formada pe'l contacte de la muralla de lava de l' erupció de 1874 ab l' altre muralla de l' erupció de 1646; quan hagué omplert la vall, seguí son curs per la *Sciambra di Luca*, cobri las que portan per nom lo de *Cagale dei Germanelli*; d' aquí y torsant de direcció, va cremar y carbonisar alguns milers de pins y faigs del bosch de *Collebasso*; seguit després per los terrenos coneiguts per *Mandria y Guardiola* s' obocà en l' àlveo del torrent *Pisciari* y, ab una velocitat de 4 ó 5 metres per minut en la vall superior, qu' es molt inclinada, y de 2 metres primer y 1 metro després, en la vall inferior qu' es molt mes plana, seguit torrent avall, com si fos agua, recorrent las sevas tortuositats que forman una doble curva, y en la nit

del 29 de Maig comparegué devant del pont *Passo Pisciaro*, construit sobre la carretera Nacional, que posa en comunicació à Randazzo ab Castiglione. En tres dias, desde'l 26 de Maig al 29, la lava recorregué desde son punt d' origen mes de 10 kilòmetres, arribant á las 8 de la nit d' aquest últim dia á tocar lo pont de *Passo Pisciaro*. Aquest estava plé d' espectadors qu' habian acudit dels dos territoris de Randazzo y Castiglione; s'acostaba'l moment crítich y una veu de la forsa pública, qu' estava allí per impedir desordres, intimà la separació dels Castiglionesos per un costat y 'ls de Randazzo per l' altre; los habitants dels dos territoris se vejeren precisats á retirarse al devant de l' invasió imminent del riu de lava, y conmoguts y ab las llàgrimas als ulls, despues de darse fortas estretas de mans, s' allunyaren cada qual per son costat.

Als pochs moments la lava cegaba'l ull del pont y aquest, que per aquest motiu quedá en cert modo consolidat, resistí per un cuan temps l' ímpetu de la corrent de lava, mes aquesta s' anaya engrossant continuament y com una muntanya que caminant esclafa un pigmeo, aixis ella tritura'l pont, del que avuy dia no n' queda mes que'l recort. Los habitants de Castiglione y Randazzo que jamay habian pogut avenirse pera senyalar los confins de sos respectius territoris, puig que 'ls uns volian que fos lo límit un costat de torrent y 'ls altres volian que fos l' altre. are tenen ben marcadas sas fronteras per una elevada barrera de lava.

Haben passat lo pont *Passo Pisciaro*, seguí avansant la lava y ha arribat fins á un kilòmetro del riu Alcántara; presenta en aquest punt l' amplaria de prop d' un kilòmetro, habentne recorregut 11 desde son origen.

Tals son los fenòmenos qu' ha presentat l' erupció actual del Etna, un dels espectacles mes imponents de la naturalesa. Los efectes combinats de la vivissima llum que dels cràters emanaba, dels rius de foc despenyantse per la muntanya, de las projeccions de las massas incandescentes que describint enòrmes paràbolas solcaban l' aire, de la llum que s' refletaba al llarch de la boyra de cendra, de las explosions subterràneas succehinse ab intermitencias, eran tant maravillosos que mes que realitat se creyan engany dels sentits. En l' apogeo de l' erupció, semblava l' Etna un gegantesch obús de que s' servia la terra pera trabar una tremenda lluya ab lo cel.

Un reputat catalanista nos ha favorescut ab lo següent article, que publicém ab lo major gust.

ATENTAT CONTRA L' ART.

PROJECTE DE DEMOLICIÓ DE S. PAU DEL CAMP.

A Barcelona sembla que 'ns haguém begut el cervell. Aixís com tots los pobles il-lustrats posan un cuidado especial

en conservar fins los mes petits detalls de sos monuments y gastan quantiosos capitals en restaurar los que s' arruinan, per poderlos ensenyars als estrangers que atrets per ells visitan el país, nosaltres al revés, sembla que tingüem emprenyo en destruir lo poch que 'ns queda; com si fossem borts de nacionalitat ó estiguessem despossehits de tot sentiment artístich.

Dihém aixó, porque, segons estém informats, se tracta actualment en certs círculs d' aterrarr la iglesia y claustre de Sant Pau del Camp, que son sens dubte una página artística de gran valor, com no ens ne quedan gaires. Y tot, per qué? Segons se 'ns ha dit, es lo Sr. Rector d' aquella parroquia qui mes decidit se mostra á procurar la desaparició del actual monument, ab la dèria de fer una iglesia nova, que no creyem que la necesita aquella barriada, y per altra part un carrer, que s' projecta obrir en los terrenos avuy ocupats pel quartel, haurá de menjarse'l magnífich claustre bisantí, si persisteixen los autors del projecte en no decantar una mica lo trassat de la nova vía.

Are perqué s' veja qué no hi há cap raho, ni sisquera escusa, per defensar la demolició que s' intenta, preguntém: ¿Té necessitat aquell barri d' una iglesia mes espayosa? Ja hem dit que no, ¿hi guanya res l' art en destruir lo temple d' are per ferne un altre? no, sinó que hi perdria ab tota evidencia; fins suposant la necessitat d' una iglesia nova, ¿hauria de aixecarse justament en los terrenos de la actual? encara menos; ¿es precisió per fi que un carrer que s' obra novament haja de passar vint pams mes ensa ó mes enllá? no ho es; donchs res de aixó es necessari ni ningú hi guanya res ab la realisació del projecte, ja qué vé l' idea de fer perdre al art una joya de tant preu? Que 'ns dispensis lo Sr. Rector y 'ls Srs. qu' han projectat lo nou carrer, pero tot vé de que ni lo un li 'ls altres saben (o al menos no soien saber) lo que's, lo que val, lo que representa el monument de Sant Pau.

Ofegat l' antich claustre dins d' un quartel y amagada la fatxada derrera una paret que la priva de tota vista, no es estrany que molts ignoren lo que haurian de saber, ja que en aquet país se llegeix tan poc que no haurán arribat á sas mans los llibres d' en Piferrer y d' en Pi y Margall ni 'ls molts altres que tractan de la valua de aquell monument; pero aquesta ignorancia que pot servir de disculpa per alguns, no ho pot servir per lo citat Sr. Rector, porque aquest te obligació de coneixer lo edifici que li está confiat y de yetllar mes que ningú per la seva conservació. Ab aixó, á fi de que avants de tirar endavant sos intents vejan bé lo que s' proposan y porque no pugan, ni 'l Sr. Rector ni ningú mes, alegar ignorancia de lo que haurian de saber millor que nosaltres, els hi transcriurém lo que 'n diuhen l' inolvidable Piferrer y 'l conciensut Pi y Margall, qual autorisada veu respectarán sens dubte. Diu lo primer:

«Aquest monument es un dels més richs joyells de nostra patria, no porque li vejam delicadesa en los treballats, ni sun-

tuositat y grandesa en lo conjunt, sino porque es un tipo, una iglesia pura bisantina de la segona época, un d' aquells santuaris de que apenes quedan vestigis en la nostra terra. Separém per un moment les modernes obres que cobrexen part de la antiga; derribém en nostra imaginació aquella paret que 'ns priva de la meytat de la fatxada; despullém á l' iglesia d' en Jofre de tanta escrescencia y afegió com sobre ella han acumulat l' ignorancia dels homes y 'l decurs dels sigles; posémla, com en los primitius temps, en mitj d' un camp, y certament gosarém de la vista no gayre comunid d'un temple d' aquells sigles.»

Parlant de la portalada, s' expresa aixís.

«Lo símbol es son únic adorno, el símbol qu' imposa y no aclara, el símbol qui ompla de cert sagrat temor l' infantesa dels homes y dels pobles. Una mà misteriosa y aislada y senyala en lo centre ab dos dits; una filera de pexos, estrelles, formes capritxoses, y caps humans guarnexen la part superior del arch, y al demunt y en los extremos un lleó, un bou, un àngel y un' aguila simbolisan los quatre evangelistes. Orla l' ample dintell una entrebancada inscripció llatina, qual principal sentit crida als fidels á entrar en aquell camí y porta del Senyor; pero estan tan estranyament enllassadas l' una ab l' altra les lletres, que á primera vista el més entés creuria que son un adorno que segueix los cayres de la llosa.»

Y diu, al parlar del claustre:

«Son carácter general es àrabe, pero sa solidés, sa poca elevació en l' obertura dels archs té quelcom d' egípci, quelcom d' eixes obres que 'ns recorda l' historia y quals proporcions la tradició y l' obscuritat aumentan. Recórrinse ab deteníment tots los capitells de tanta columneta com s' hi acoba de dos en dos per sostener l' obra; no pot donarse major originalitat; los uns figuran un ayros cistell, del qual en alguns altres sobrixe capritxosos fullatges; los altres contenen animals estranys y jamay vistos, pero tot traballat toscament, com si portés estampada la barbarie d' aquells temps. No obstant, alguna columneta s' hi veu que per la gracia y diligencia del traballat de la base y per lo ayros dels capitells bé podría figurar al costat de la més delicada forma romana.»

A tot lo qual afegirém lo que escriu en Pi y Margall en son tomo «Cataluña»:

«¿Qué dirém al veure menyspreuhada aquella antiga fatxada bisantina, única página complerta de l' arquitectura d' aquells temps?... Mirém son primer cos com á punt principal y junt ab los tres archs semicirculars que corren entre los costats, les dos sapades finestres que sobre ell s' axecan á dreta y esquerra, l' entallat rosetó que s' obra entre una y otra baxant perpendicular á la portada; la fatxada se 'ns presentará com un pensament complert, acabat, hont no hi falta un adorno ni hi sobra una pedra.»

Y acaba, parlant del claustre:

«Bellíssim es per cert l' aspecte d' aquest

claustre quasi quadrat.... No sé si es just l'entusiasme que m' produísta esta bella part del nostre temple; pero al examinarlo en conjunt, al compararlo ab creacions de sa mateixa època, me sembla veure al sige XII, de que probablement deu ser lo claustre, donant un pas de gegant.»

Després de lo que acabem de copiar, i què podriam dir en defensa del monument de Sant Pau? Altres autors podriam citar si ho creyessem necessari; mes perare ens basta lo trascrit per donar fóra a nostras rahons.

Llegéixin ab detenció los mal aconseillats projectistes tot lo qu' acabém d'escriure, dónquin una mirada á lo que volen destruir, y á bon segur que, no guiantlos cap interés mesquí y mirant pel bon nom de la ciutat, desistirán de sos propòsits actuals, modificantlos de manera que ni l'art ni Barcelona hi pérden res y que hi guanyi la barriada de Sant Pau en importància y embelliment. Nosaltres aplaudirem sempre tot lo que tendixi á millorar la ciutat y molt especialment aquells barris més descuidats per ser més pobres. Per axó demanem la conservació del important monument y proposém que ja que ha de desapareixer dins poch temps lo quartel que l' té ofegat, s' obri l' carrer que s' projecta, pero no sols respectant lo claustre (cosa fàcil si s' decanta uns quants pams la via), sino realçant l' importància de la fatxada que podria donar al mateix carrer. D'aquest modo podria realisar-se lo somni d'en Pi y Margall y en Piferrer, de deixar l' obra artística aislada y en condicions de ser apreciada per tothom, sense perjudicar los interessos de ningú, sino al contrari, afavorint á tot lo vehinat.

Pero, per si la nostra veu no fos atesa ni tampoch la dels ilustres escriptors qu' hem mencionat en nostra ajuda, doném lo crit d' alerta, á fi de que defensem aquella joia d' art de l' amenassa que té á sobre, als artistes, als arqueólechs, als historiadors, á tot aquell que s' diga catalanista, recordant als uns la bellesa de l' obra, als altres l' estudi á que l' s' crida cada pedra, als altres los recorts que ses parets evocan, á tots la conveniencia de la conservació y la memòria de que, com diu en Piferrer, es allí hont primer ha escoltat Barcelona los ressons de la moderna filosofia, hont primer s' han explicat los càlculs del gran Newton y hont més clar que enllorch s' ha demostrat lo sistema del inmortal Copérnich.

F.

Barcelona Juny 1879.

Sembla que Mr. Bismarck està amohinat perquè no sap com arreglar la administració Egípcia, y diuhen que vol reunir á las nacions europeas per parlarne y veurer si s' trova, entre tots, nu medi per organizar allí una administració regular. Casi no podem creurer aquesta noticia. En Bismarck sembla home de talent y coneixements y creguin que te noticia de tot lo que hi ha de important á Europa, y sent aixis seria molt estrany que no se l' hi hagués ocorregut que Es-

panya té tot lo necesari per montar, en 5 minuts, la administració de mitj mon. Aquí hi trobarà ministres de tots los rams, directors, inspectors, jefes de departament, de secció, de negociat y de mesa, oficials desde primers fins á centessims, auxiliars, supernumeraris, escribents, meritoris, temporers, agregats, conserjes, porters, agutsils, recaders, escombrariaires; hi ha generals, capitans y oficials de totas las armas é instituts; hi ha bisbes, canonjes, rectors y capellans de totas menas; magistrats, jutjes, y fiscales de tota especie; inginyers de tots los rams susceptibles de ser inginyats un dia ó altre, perits per tot lo que puga arribar á ser peritable, agents per cobros, embargs y executions de tota mena, y, en fi, personal per fer y desfer tot lo que humanament siga imaginable. Y no parlem pas dels que necesitem per lo nostre servey de casa, sino dels que estan sense feina y disposats á administrar cualsevol hisenda dels altres, que son á cents y á mils; y no s' pensi que s'igan llechs, ni mancos, ni aprenents, puig que tots teneen llarga pràctica y han demostrat lo seu zel é intel·ligència (com consta en las sevas llibretas de despatj) en los serveys respectius, y tots han contribuit, ab la seva laboriositat, ciència y moralitat, a portar aquesta ditzosa nació al camí de la prosperitat, benestar y grandesa en que, segons diuhen los nostres homens del govern actual, nos trovem abuy dia.

Així es, que ns' estranya que, sabent això en Bismarck, no hagi pensat en enviar á buscar aquí un surtit complert de administradors grans y xichs, de totas las menas que necesites, portarlos á Egipte y encargarlos la administració de aquell país y de aquella gent, deixant al seu propi cuidado y experiència, que ells mateixos la organissen y arreglessin com milló l's sembles. De aquesta manera surtia de mal-de-caps; ab quatre dies tot ho tindria arreglat; alló seria una bassa d' oli, y aquell país entraria tot desseguida en lo camí de la prosperitat, benestar y grandesa, en que ns' trovem nosaltres abuy dia. Això per ell' fora un gran merit, y tindria una nova satisfacció cada dia, cuan en los periodichs de Egipte llegiria unes paraulas egípcies que voldrian dir: tot va bé, molt bé, perfectament bé.

¡Quins mal-de-caps mes ridiculs se buscan los homens de las nacions que se diuhen de primer ordre! ¡Y encara s' presumen de homes de talent y tenen á las sevas nacions per adelantadas! A nosaltres no ns' succeeix mai y sempre anem bé, molt bé, perfectament bé, pel camí de la prosperitat. ¡No es veritat, madrilenyos?

En lo poble de Sant Miquel de Culera se va suicidar lo mestre don Joseph Vergés, per no poguer sofrir per mes temps la miseria y malaltia que li agoviaban. La cara cau de vergonya, al considerar que puga haberhi pobles, que tingan alcaldes com lo de aquest poble, que permetin que un pobre mestre, es á dir, lo

verdader agent del progrés en un país, hagi de suicidarse per no poguer sufrir mes temps lo miseria. Cuau preguntaren á Bismarck, com s' habia arreglat per posar á Prussia al nivell en que s' trova, contestà: Ho dech á ne'ls mestres. Aquí, cuau nos preguntin, com nos arreglem per anar en detrás, per cremar poblacions, assassinar infamement espanyols, descarrigar los fusells sobre un carril, contestarem: deixant morir de fam á ne'ls mestres y pagant lo que no debem á una classe social, que es la mes enemiga dels pobles, dels liberals, dels carrils, de la hum, de tot lo que per viurer necessitan los pobles; de tot, menos del petróli.

No para aquí lo que debem dir. Lo capellá del poble s' negà á donarhi terra sagrada, no obstant los prechs y las llàgrimas de sa esposa y de sos fills tingué de ser enterrat fora del cementiri. Lo capellá es digne del arcalde.

Fora precis acabá ab semblants escàndols. Lo que els paga ab diners dels espanyols, es per aquests; y lo lloch designat per cementiri, té de servir per tots los que moren á Espanya. Nosaltres creyem que lo millor modo de acabar ab aquestas preocupacions es prescindir de la significació d' aquesta paraula *sagrada* y que lo mateix serveix per enterrar un càdavre la terra mullada ab aigua benita que la mullada ab aigua del cel.

CORRESPONDENCIA

del DIARI CATALA.

Lisboa 18 de Juny.

Comensant avuy las mevas correspondencias per lo «Diari Català», dech principiar saludant á la redacció y á tots los catalanistas en general, per la manera brillant ab que continuan lo renaixament de la llengua y literatura catalana; caigudas l' any 1714 al acabarse la guerra de successió, y ressuscitadas en lo segon terc del sige XIX per l' entusiasta oda de'n Aribau.

Nosaltres, los portuguesos, som los vostres germans, tant per la rasa y per la llengua com per la situació geogràfica de nostra península. Portugal y Espanya son dugas nacions vehinas y establecidas, podém dir, en la mateixa terra, y per lo tant debem ajudarnos mútuament; hem sigut de vegades enemichs, habém lluytat ab reciproc valor y heroisme, però avuy debem ser aliats, y debem comprender que s' la mateixa sanch la que corra per nostras venas. Desgraciadament aqueixos dos pobles, apesar d' esser vehins, sembla que viuhen molt aislats; mes depressa se sab en Lisboa lo que passa en Sant Petersburgo que lo que passa en Barcelona ó Madrit; del mateix modo que Barcelona ó Madrit coneixen millor ó mes depressa la política de Berlin ó de Viena, que lo que succeeix á Lisboa.

Hem de treballar tots pera aproximar als dos pobles de la península ibérica, sens que per això pretenguem ni aprobém la seva unió.

Nosaltres, los portuguesos, volém la autonomía de la nostra patria; volém una aliança ab la Espanya, mes de cap manera ajuntar las nacions. Los mateixos republicans federaus, que aboguem per l' autonomía de Portugal, ó volém una federació dels pobles lla-

tins, volém conservar Portugal, com unitat, al costat d' Espanya, de Fransa y d' Italia.

Com ja deuen saber los lectors del «Djari Català», habém tingut últimament una mudanza ministerial. Lo ministeri *regenerator*, presidit per Fontes, apesar de tenir majoria en las dues Càmaras, va presentar la dimisió, y sigué sustituit per un ministeri sortit del partit *progressista*, baix la presidencia del senyor Anselm Braamcamp.

Lo nou ministeri està constituit en la següent forma:

Anselm Braamcamp, president de ministres y ministre de Negocis extranjers;

Luciá de Castro, ministre d' Estat;

Adriá Mochado, ministre de Justicia y Religió; ~~abstinent~~ ministre d' Obras públiques;

Barros Gomes, ministre d' Hisenda;

Marqués de Sábugosa, ministre de Marina y d' Ultramar;

Saraiva de Carvalho, ministre d' Obras públiques;

Abreu y Sousa, ministre de la Guerra.

Aquest ministeri, apesar de titularse *progressista*, es mes reaccionari que l' *regenerator*. Lo partit *progressista* es lo partit del clero. Hi há ademés un tercer partit monarquich, lo *constituyent*, format d' elements heterogéneos, y que may ha estat en lo poder; te per geses á Diaz Fereira y Vaz Preto.

Per fer veurer l' esperit retrògrado del actual ministeri, basta dir que Barros Gomes, ministre d' Hisenda, fou un dels principals d' una comissió organissadora de peregrinacions á Lourdes, y que Saraiva de Carvalho, ministre d' Obras públiques, es editor de las *Horas Mariannas*, obra religiosa, que la Academia real de Ciencias de Lisboa, apesar d' esser una corporació reaccionaria, va jutjar que era indigna d' esser publicada.

Lo dia que lo nou ministeri se presentá en las Càmaras, la majoria li doná un vot de desconfiança: en vista d' aixó lo ministeri va proposar la disolució del parlament.

Aquí estém comensant los treballs pera las novas eleccions. Los republicans federaus que presentarem per Lisboa dos candidats en las últimas eleccions, intentém are presentarne tres ó quatre y alguns altres per las provincias.

L' atenció pública se fissa en l' arribada de Serpa Pinto, explorador portugués, de retorn de son atrevit viatje al interior del Africa. En la pròxima correspondencia nos ocuparém d' aquest assumpto.—B.

NOTICIAS D' ESPANYA.

MADRID, 23 de Juny.—De la Correspondencia:

—Es possible que a fi de mes deixi de publicarse algun dels 11 periódichs democràtichs que vehuen la llum en Madrid.

—Probablement lo diumenge vinent passaran lo dia junts en una preciosa casa del Escorial, los Srs. Canovas del Castillo, Sagasta y Castelar.

—L' associació de propietaris de Barcelona ha demanat á las Corts que s' prorogui lo plazo pera la redempció de censos, que fineix lo dia 11 de juliol, y algunas aclaracions de molt interès.

—Lo número del «Diario de Huesca» corresponent al dia 19 ha sigut denunciad, y se cuestrada sa edició avans de publicarse, y quan solsament estaban impresas la meitat de sas planas, segons anuncia un suplement á dit diari qu' habem rebut avuy.

—Han eixit dret á Roma los opositors

agraciats per lo tribunal, pera ocupar las vacants de pensionats, en la Academia de Bellas-arts espanyolas en la capital d' Italia, D. Manel Ramirez y D. Eugeni Oliva, que van á estudiar pintura històrica, y D. Torcuat Tasso, pera escultura.

PALMA 22, Juny.—Lo dia 16 del actual fou trobat mort un home, vora del lloch de S. Llorens, terme municipal de Manacor y punt denominat *Sementer de la Real*. Representa la edat de uns 60 anys, y per l' estat en que s' trova lo cadaver no pogué coneixers qui era. Del reconeixement practicat últimament pel cos facultatiu en presencia de las autoritats resulta que dit home havia mort de mort natural.

—Los artistas que, baix la direcció de D. Gervasi Roca, componen la companyía dramática catalana que ha de debutar avuy en lo Teatro Circo Balear, son los següents:

Sras. Concepció Pallardó, Julia Lázaro, Joana Deninon y Esperanza Ripa, y los Senyors Gervasi Roca, Carlos Girbal, Joseph Nieto, Emili Graells, Rafel Gomila, Jaume Martí, Francisco Comas, Ricardo Reig y Joan Aguilar.

Entre lo repertori modern se escullirán las obras que hagin obtingut millor èxit.

Se posarán en escena, entre las trenta funcions que s' proposa dar l' empresa las aplaudidas comedias catalanas: «Un full de paper», «Las donas», «Un manresá de l' any vuit», «Senyora y Majora», «De Nadal á Sant Esteve», «La fals ó lo cap de colla», «Las Modas» y altres.

—A las 6 del dia 20 vā fondejar en la bahia lo vapor inglés encarregat de la colocació del cable telegràfic entre Ibiza y Mallorca.

—Lo *Anunciador* dona algunes notícias sobre lo ocorregut en lo Col·legi Palmerá, qual director celebra lo diumenge passat per primera vegada lo sacrifici de la missa. Entre la multitut de regalos ab que fou obsequiat lo jóve capellá hi havia una plata plena de melindros, del que n' Mallorca se'n diuhen cuartos, que contenian substancies venenosas, puig los que n' menjaren desseguida experimentaren mal de cap y vomits. S' ignora la procedencia de tals melindros, y l' autoritat intervé en l' assumpto.

—El *Diario de Palma*; «Continúa la publicació del «Diccionari Mallorquí Castellá» per un mallorquí, aficionat á sa seya llengua, ab col·laboració de vários literats entesos y cultivadors de s' idioma de sa seva patria.» L' última entrega arriba fins la paraula *Cobérbo*.

SECCIÓ OFICIAL.

ADMINISTRACIÓ PRINCIPAL DE CORREUS DE BARCELONA.

Lista de las cartas, impresos y mostras detingudas en aqueixa administració principal per falta de franqueix en el dia de ahir.

Número 338. D. Lluís Blazquez, Carmena.—340. Lluís M. Parrella, Barcelona.—341. Senyors Palet germans, id.—342. Pere Campo, Pila.—343. Salvador Nogués, Caldas de Montbuy.—344. Segismont Puig, id.—345. Don Ramon Pallerola, Solsona.—346. Anton Cantos, Agost.—347. Joseph Barberá, Tarragona.—348. Pau Feset, Valencia.—350. Estebà Garrell (tarjeta postal), Granollers.—351. Enrich Murtra (tarjeta postal), Gerona.—352. Carme García, id.—353. Hilari Rivero y Sandoval, Pagsanjuan (Filipinas).—354. Bernardo Bech, Santiago (Chile).—355. Senyor Coronel de la Guardia Civil, Manila.—356. Bartolomé Mas, idem.—357. Mariano Fer-

nandez, id.—358. Anton Romeu, id.—359. Ignaci Masaguer, idem.—360. Joseph Manterola, sense direcció.

Barcelona 21 de Juny de 1879.—L' administrador principal, Lluís M. Zavaleta.

AJUNTAMENT CONSTITUCIONAL DE BARCELONA.

Acordat per l' Ajuntament de ma Presidència en Consistori del dia 20 dels corrents treurer à pública subasta l' arrendo per tres anys econòmics las barracas de refrescos de la Plaça de Santa Maria, Plaça del Beato Oriol, Rambla de Estudis y Plaça de Sant Just, se anuncia que dit acte tindrà lloc en aquelles Casas Consistorials á las 12 y 1/2 de la tarde del dia 30 del corrent mes, ab arreglo al plech de condicions que s' trova de manifest en lo Negociat 1º de la Secretaria, debent los licitadors presentar sus proposicions en plechs tancats que ajustats al seguent modelo, se depositaran en la caixa destinada al efecte, en lo citat Negociait fins mitja hora avans de la anunciatada y obrintse licitació á la plana entre los firmants de las proposicions que resultin iguals.

Barcelona 23 de Juny de 1879.—L' arcalde constitucional.—Enrich de Duran.

MODELO DE PROPOSICIO.—L' infrascrit vehi de habitant en lo carrer de

n.º ... pis ... ben enterat del plech de condicions per l' arrendo en pública subasta de varis barracas de refrescos, propietat del Municipi durant los anys econòmics de 1879 á 80 de 80 á 81 de 81 á 82 s' obliga á cumplir aquellas en totas sas parts y ofereix la cantitat de ... (en lletras) pessetas per la ... (6 las) que se troba situada en ... (punt de la que s' desitji arrendar).

Fetxa y firma del proponent.

FERRO-CARRIL DE SARRIÁ Á BARCELONA.

Lo 25 del corrent mes á las quatre de la tarde, tindrà efecte en las Oficines de la línia la venta en pública subasta dc varis materials de drct. Los que desitjen pèndrer part á dit acte, se servirán passar anticipadament á las propias oficines, ahont se 'ls hi posarà de manifest la nota detallada dels efectes que s' enagenan y lo plech de condicions de la subasta.

Barcelona 11 de Juny de 1879.—P. A. de la Junta Directiva.—Lo Secretari, Francisco de P. Serret.

ANUNCIS.

EL IMPENITENTE.

PERIÓDIC
D' INTERESSOS MORALS Y MATERIALES
AVISOS Y NOTICIAS.

S' publica á Figueras á lo menos una volta per setmanal preu de

2 pessetas per trimestre á Figueras, y 2 id. 50 cénts. fora de Figueras.

REDACCIÓ Y ADMINISTRAACIÓ, Portella, 1.

J. Reynés
FABRICANT
de

CARRUATGES DE LUXO.

TALLERS
de Mañeria, Ferrería, Fustería,
Guarnicioné y Pintó.

Carrer de Lauria, 33. Ensanche.
BARCELONA.

¡FUMADORS!

demaneu en tots los estançhs lo
PAPER JARAMAGO

Aquest paper es lo mes higiènic y pectoral que s'coneix ayuy.
Després de molts desvels y de grans sacrificis, presentem al públic lo PAPER JARAMAGO, que reunint les propietats de finura, color, consistència y agrado al paladar, està format del sucre del JARAMAGO, que pertany al gènere Armoracacia y creix en varias províncies d'Espanya.

Eminents metges de aquesta capital ho han reconegut y certificat, que aporten en superioritat y eficacia als demés papers pectorals que ab diferents marques se espanden al públic, per la breuetat ab que cura la tos seca, la ronquera ab estinció de la veu, lo mal de garganta y demés afecions dels òrgans respiratoris.

Se recomana eficacment als cantants y oradors que tinguin cansada ó debilitada la veu á consecució del cant ó de la peroració.

Únic dipòsit en Espanya: Ramon Aymerich,
Sant Pau, n.º 1, cereria.

CONFERENCIAS DE **MATEMATICAS**

Montesion, 7, 1.º

AL LLEO ESPANYOL,

Rambla de Santa Mònica, 8, botiga.

Sent lo fonament del nostre negoci aquell refrà que diu:

Valen mes molts pochs que no pas pochs molts,

treyem las nostres utilitats del molt giro y no del molt benefici; així es que 'ls nostres trajes de 10 y 12 duros reuneixen millors condicions d'elegancia y solides que 'ls de 18 y 20 d' altres establiments. Ab aquest sistema hem posat á envejable altura la nostra sastrería.

AL LLEO ESPANYOL. Rambla de Sta Mònica, 8, botiga

LO MILLOR LLIBRE ES LO TEMPS.

Aquest ensenya que tot lo excesivament barato no pot ser ni molt bo ni ben fet. Tot te la seva manera d'esser. Trobem pues que tot lo relativament barato y lo mes bo y ben fet està en la

SABATERIA del carrer del Pi, núm. 12, (devant de un carreró) titulada A LA NACIÓ.

GALETAS

La nova classe dita PITILLOS se recomana molt especialment pera l'xocolate. De venda en tots los establiments.—Dipòsit, Avinyó, n.º 16.

VIÑAS.

Primers y únichs GRANS DEPÓSITS en sa classe en Espanya

DE **TRASSPARENTS**

OXUL 30 23 TAURRAS
JAUME BOADA.

Rambla de Estudis, 4. BARCELONA. Rambla del Centro, 7.

En dits depòsits s'hi trobarà la més abundant colecció que existeix tan á Espanya com á l'estranjer. Conté á més dels del país los dibujos de totes las fàbricas alemanas, los de les millors franceses y los de les belgas.—Gràtia colecció de Cromos y Fotografías originals, escullidas en los propis tallers de Alemania, França é Italia.

CANSONS IL·LUSTRADAS

ESCRITAS Y DIBUIXADAS PER
APELES MESTRES,
Y ACOMPANYADAS ALGUNAS D'ELLAS AB MÚSICA
ORIGINAL Y AUTOGRÀFIADA PER
JOSEPH RODOREDA.

Forma un tomo en octau gran, de mes de 200 pàgines, il·lustrat ab quaranta vinyetas, impressió esmerada, bon paper y adornat ab una cuberta cromolitografiada.

Als restaurants, fendas, colmados, pastisserias, y totas personas de bon gust.

Mantega fresca superior de les principals vaqueries de Alemania y Dinamarca—Carrer Vermell, 4

LA RENAIIXENSA

REVISTA CATALANA

Literatura, Ciencias y Arts.

VEU LA LLUM LOS DÍAS 10 Y ÚLTIM DE CADA MES,
en luxosos
cuaderns de 56 pàgines, edició elzeveriana
y magnific paper.

En «La Renaixensa» col·laboran els principals escriptors de nostra literatura.

Cada trimestre reparteix á sos suscriptors un tomo de unes 200 planas, havent ja publicat los següents, corresponents als dos trimestres de aquest any.

DEL MEU TROS,
escenes casulanas de carrer y de mes enfora,
per
D. EMILI VILANOVA.

GALA PLACIDIA,

TRAEDIA EN 3 ACTES,
de
D. ANGEL GUIMERÀ.

«La Renaixensa» se troba en l'any nové de sa publicació.

Se suscriu en les principals llibreries y en la Administració, Portaferrisa, 18, baixos, al preu de 20 rals trimestre.

PIANOS

RAYNARD Y MASERAS.

PREMIATS AB MEDALLA EN LA EXPOSICIÓ
UNIVERSAL DE PARÍS EN 1878.

FABRICA Y DESPATXA:
Carrer de San Bertran, núm. 14.

En dita fàbrica hi trobaràs un gran assortiment de pianos y armoniums á preus molt reduïts, de construcció sòlida y garantida.
14, Carrer de San Bertran, 14.

L'AURENETA,
REVISTA CATALANA
QUE'S PUBLICA A BUENOS AIRES
TOTS LOS DIUMENJES.

Únic punt en Catalunya hon s'admeten suscripcions,

TEIXIDÓ Y PARERA,

6, Pi, 6. Barcelona.

CONSULTAS
SOBRE
PROCEDIMENTS AGRÍCOLS.

DIRECCIÓN DE LA **GACETA UNIVERSAL**, EN BARCELONA,

carrer del Hostal del Sol, 11, pis primer.

Se rebén consultas tots los días no festius, de 9 á 12 del dematí.

IMPRENTA

OBRAS.
PERIODICHS.
TALONARIS.
FACTURAS.

CIRCUITARS.
ETIQUETAS.
ANUNCIS.

DE
L. DOMENECH.

BASEA, 30,
BARCELONA.

IMPRESIONS
DE
LUXO
Y
ECONOMICAS

FOTOGRAFIA
DE **JOAN MARTÍ**.

Carrer de Escudillers, 39, baixos, BARCELONA.

EXTRACTE DE TELÉGRAMAS
DELS PERIÓDICHES D'AHIR.

PARIS, 23 Juny.—La escuadra francesa anirà á Salamina solsament per fer las evolucions y 'ls exercicis de costum.

Lo bonapartista M. Janvier de la Motte, fill, se ha fet inscriurer en lo grupo de la unió republicana.

TELÉGRAMAS

DE LA PREMPSA ESTRANJERA.

VERSALLES, 22 Juny.—Avuy han comensat las festas del 111 aniversari del naixement d' Hoche. La solemnitat ha sigut anunciada, aquest matí, per numerosas salvas d' artilleria, distribuïntse, després, socorros entre 'ls indigents. A la una de la tarda s' han enjegat los grans

jochs d' aigües y desseguida ha tingut lloc l' ascenció d' un globo, batejat lo *General Hoche*, tenint uns 800 metres cúbichs de capacitat, en lo qual s' han elevat tres membres de l' Academia d' ascensions meteorològicas. S' han deixat anar, luego, gran número de coloms missatjers. Aquesta nit hi haurà illuminacions.

TELÉGRAMAS PARTICULARES

DEL DIARI CATALÀ.

MADRIT 24, (á las 4'40 de la tarde).—En lo Congrés han sigut elegits: President, lo Sr. Ayala, per 225 vots havent votat 50 en blanch; Vice-presidents, Bugallal, obtenint 243 vots; Moreno Nieto 173; Cos-Gayon 157 y lo Sr. Venanci Gonzalez 63. Consolidat. 15'42.

CASA DE DESPESAS

Á CARRECH DE LA

SENYORETA POCH.

20, carrer de la Chausée d'Antin, 20
PARIS.

S' hi menja á la espanyola, á la catalana y á la francesa.—Se parla castellá.
Se parla catalá.

CENTRE D' ANUNCIS.

Carrer dels Escudillers, 5, 7 y 9.

Los anuncis per aquest diari, per los altres de Barcelona, Madrid y demés provincias d' Espanya, Amèrica y Estranger, se podrán portar á aquest Centre abont los senyors anunciantz hi trobarán grans ventatjas.

Escudillers, 5, 7 y 9.—Barcelona.

Ignaci Vallespí,

Siller y Guarnicioner.

Barcelona;
Carrer Amplia, núms. 35 y 43.

Se construixen tota classe de objectes de viatje y de militars.

COLEGI MERCANTIL

DE 1.º Y 2.º ENSENYANZA,

DIRIGIT PER

D. EVARISTO DEY Y VIDAL.
Moncada, 25.

SECCIÓ TELEGRAFICA

MADRIT 24, (á las 9 de la nit).—En lo Congrés ha sigut reelegit lo secretari de la mesa interina.

Se procedeix al jurament.

Lo Sr. Ayala pronuncia un breu discurs de gracies declarant constituit lo Congrés.

Demá s' fará lo sorteig de las seccions president lo Sr. Bugallal.

S' assegura que 'l príncep Napoleon havia resolt renunciar tot dret.

La ex-emperatriu Eugenia está resolta á entrar en un convent de Carmelitas en Espanya.

BOLSI.

SEGONS NOTA DE LA CASA ESPINACH.

Tipo mes alt obtingut ahí per lo consolidat 15'35.—Tipo mes baix 15'32 1/2.
Queda á las 10 de la nit á 15'32 1/2 d.

IMPREMPTA DE L. DOMENECH,
Basea, 30, principal.